

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลแขวงสำหรับจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี

พุทธศักราช ๒๔๗๘

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘)

อาทิตย์ทิพอาภา

เจ้าพระยาอมราช

เจ้าพระยาพิชัยเนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๘

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจัดตั้งศาลแขวง
ขึ้นสำหรับจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลแขวงสำหรับจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี
พุทธศักราช ๒๔๗๘”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม
พุทธศักราช ๒๔๗๘ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ตั้งศาลแขวงสำหรับจังหวัดพระนครและ
จังหวัดธนบุรีขึ้น ดังต่อไปนี้

- (๑) ศาลแขวงพระนครใต้
- (๒) ศาลแขวงพระนครเหนือ
- (๓) ศาลแขวงธนบุรี

มาตรา ๔ ให้ศาลแขวงพระนครใต้ ศาลแขวงพระนคร
เหนือ และศาลแขวงธนบุรี มีเขตต์ตลอดเขตต์ศาล
ไปร้สภากั ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ซึ่งมีอยู่ก่อนวันใช้พระราชบัญญัติ
นี้โดยลำดับ

วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๑๓๑๕

มาตรา ๕ ให้ศาลแขวงตั้งระบุมไว้ในมาตรา ๓ มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีซึ่งอยู่ในอำนาจของศาลแขวง ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม

มาตรา ๖ ให้ข้าหลวงยุติธรรม (ภาคกลาง) เป็นผู้รับผิดชอบในงานของศาลแขวงตั้งระบุมไว้ในมาตรา ๓ กับมีอำนาจและหน้าที่ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

นิติศาสตร์ไพศาลย์

รัฐมนตรี